

Mørk: I forbindelse med særlige højtidsdage for nationen har der siden 1945 været tradition for at gennemføre bemyndigelseslove af tilsvarende karakter som det foreliggende lovforslag. I mit parti finder vi det rimeligt at følge denne lovgivning op i anledning af kongeparrets sølvbryllup den 24. maj. Samtidig vil jeg dog gøre den højtærede socialministers ord i fremsættelses-talen til mine: at vi må sigte på gennem ændringer af den bestående lovgivning i fremtiden at overflødig gøre love af tilsvarende karakter.

Jeg kan med disse få ord på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Lorentzen: Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Asger Jensen: Med den smukke baggrund, der er for dette lovforslag, nemlig Deres Majestæters sølvbryllup, giver vi gerne vor tilslutning til lovforslaget.

Else Zeuthen: Det radikale venstre giver også gerne sin tilslutning til det foreliggende lovforslag, men jeg kan slutte mig til det, som det ærede medlem hr. Mørk sagde, at vi håber, det bliver sidste gang, der fremsættes et sådant lovforslag. Det er, kan man vel nok sige, en reminiscens fra enevældens tid, at man foretager den slags ting ved sådanne lejligheder.

Sandau: Ud fra lignende betragtninger giver retsforbundet sin tilslutning til lovforslaget.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske gruppe er tilfreds med dette lovforslag, og jeg vil gerne ved denne lejlighed udtrykke vor tilfredshed i særdeleshed med, at ministeren i forslaget har medtaget en ajourføring af hædersgaverne til de hårdest ramte fra besættelsestiden. Det er jo bekendt, at min gruppe rejste spørgsmålet før påske

om i forbindelse med 15 års dagen for befrielsen at regulere hædersgaverne, idet pristallet, siden de blev gennemført, er steget med 57 pct., medens hædersgaverne kun er forhøjet med 25 pct. i 1955. Den foreslåede forhøjelse giver vel ikke fuld, men dog tilnærmelsesvis dækning for prisstigningen og vil utvivlsomt blive hilst velkommen i mange hjem, som lider under følgerne af krigens svære sår.

Eftergivelsen af kommunehjælpen finder vi også er en god ting. Vi har fra gammel tid den regel i forsorsloven, at kommunehjælp er lån, der skal tilbagebetales. Man kan diskutere, om det er berettiget at have denne bestemmelse, idet det jo i almindelighed drejer sig om mennesker, der er slået ud på grund af langvarig arbejdsløshed eller sygdom, men når reglen nu er sådan, føles det unægtelig af disse mennesker som en lettelse at erfare, at den hjælp, de har modtaget, vil blive eftergivet.

Jeg forstår, at kun én gruppe er holdt udenfor, nemlig alimentanterne. Jeg vil gerne rejse det spørgsmål over for ministeren, om ikke det vil være muligt at medtage dem. Også de kan have svære problemer, især de, som har indgået nyt ægteskab og påtaget sig ofte store forsørgerbyrder. For deres vedkommende kan det være svært at betale hjælpen tilbage, som de er kommet i skyld for. Selv om jeg principielt har den opfattelse, at fædrene bør tage medansvar, også økonomisk medansvar, for de børn, de er med til at sætte i verden, hvad enten det så sker i den ene eller den anden forbindelse, i eller uden for ægteskab, mener jeg dog, at det i mangfoldige tilfælde vil være berettiget at eftergive dem det skyldige alimentationsbidrag, og derfor vil jeg gerne høre, om ikke ministeren mener, der skulle være mulighed også for eftergivelse af sådanne offentlige udlæg.

Hvad angår den ekstraordinære adgang til folkepension til ældre, der ellers ikke ville være berettiget dertil, er den kommunistiske gruppe naturligvis glad for, at ministeren i lighed med, hvad der er sket i 1958,